הכל ממירין פרק ראשון תמורה ג.

מסורת הש"ס

ו) [זבחים מה.], ז) [זבחים שם ליתא], ח) [פסחים לב. קידושין מב: סנהדרין סד. זבחים מה. מעילה יח:], ד) [ל"ל ותמרת אלישפן], י) [זבחים מה. מנחות עג:], ו) [כ"מ לא. מכות ד: עז. כ: ובפסח כט: סנהדרין כב:], ז) מכות כז. שבועות כח., ח) [ל"ל רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי כר' וכן ליתא במכות ושבועות ומה תנן מ"מ רש"י הכא כד"ה רבי יהודה היא דקא מסתפי לקחן בהא מילתא], ט) [שבועות כל. מיתא ר"ש בן יוחאי], י) עומתה ל"ק. כ) [ל"ל תניין], ל) [מנחות עג:], מ) ועי' ל"ק. נ) [עיין תוספות קידושין מח: ד"ה הנהו דאמרי דאמרי כר' יהודה היא דקא מסתפי לקחן בהא מילתא], ס) [ל"ל מה. ע) [סנהדרין סד.], פ) מכות כח: יש מורים מלא אחד ומייב עליו פטורה לאין דקאסיב דאור ואמור מתוקדשין כן בני רש"ק. וגי' ר"ח דחמיר' ושוב קסה דתנן בתמ' כריתות יש מאכל אכילה אחת וחייב עליה ד' חטאות ותשם אחד וקאסיב פטורי מתוקדשין וכן כתב דרשו וכו'. ק) [ופ"ש פוס' סנהדרין סד. ד"ה נמרא], ק) [ל"ל רבי יהודה], ר) ר"ק.

הגהות הב"ח

(א) גב' אמר מר קדושי כל"ל ולות מ"ו נמתק: (ב) רש"י ד"ה וכתיב גבי וכו' ולא עובדי כוכבים הכ"ד אלא מ"ם ואין עושין תמורה כו' הגמ': (ג) ד"ה ת"ל כמה וכו' ומכל לימוד ג"כ עליהן ומשמע כל"ל ותיבות וגל"מ כתביב בספרים נמתק: (ד) ד"ה רבי יהודה אומר הל' מי' דקא (מיסתפי) (מסתפין) לקחן בהא מילתא הלכך הוה כעשה מעשה הכ"ד ואמ"ל מ"ה מן מנמנס:

מוסף רש"י

טובת הנאה שלו. של תורם הוי טובת הנאה כגבינו לאיתו לאיזה כהן אילה, ולא כיד מי שתרם עליו (לעקרו ר'). ואם כח אחר ואחר הילך אלא זה ומן מתומה מ לגן מי כהן, שלו זה כיל, שתרומה שלו, שאתמר (דברים כו) כי תכלה לעשר את כל מעשר ונתת לוי ונר ומתמה לגר ונר, אלה אמתות הנתינה כמי שמעשרה מעלו (יומא ג: ובפ"ר ובחולין ב), חטא חטא מתרומה. מתיב מתעלה ותעלה כשנגא ומתיב מתרומה (ויקרא כב) ולא יפלו עליו חטא, ומתרומה מתיב מתרים דאמר קרא ולא יתלו את קדשי בני ישראל (זבחים חה:). אורח. בפרשת נעמים מתיב כמלא לך (במדבר כח) כל אחומה יעשה ככה, ומתיב ליפרון בפרק כל אתדיר (שם לא:) אומה מלמד שמתנגדים נעמים ומתיב כמי עלמן נדבה (שם מה:), ואין העכו"ם מביא נסכים. אין העכו"ם מתנדב לנסיך נסכים כלא אם בקרבן ל"ש ישראל ול"ש עכו"ם. הלכך שלח דמי נסכים יקרבו משלו ואם לאו קרבים מהל ליבור, שמנאי כיד הוא נמסכת שקלים (זבחים מה:). דאמר לאו שאין בו מעשה לוקין עליו. כמה דיכמי מיתיגן לה, לא תוסיפו ממנו והגומר ממנו עד בקר, כל המתו ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקין עליו, אלא שניתה לעשה הוא, שעמוד דבא המתור, כל אלו הכי לקי המתיר ואינ"ג אין לו מעשה (ב"ש צא.).

רבינו גרשום

טובת הנאה שלו. שיכול לקבל מישראל חבירו זוז או שלא כרי ליתנה לכן כתו כהן; ורמי בר חמא. קא סבר מיהא לא תפשוט דהוא דקאמר רבי אבהו א"ר יוחנן דמחמבר עושה תמורה משום דקא אתי האי מחבר מכח ישראל לקרבן דדריה עביר תמורה כלומר הקדיש ישראל להחבר ישראל. אבל הקדיש עובד כוכבים להחבר ישראל דלא הוה מחבר מי מצי עביד מחבר תמורה אי לא תיקו: לא מ"עלין. בהן מדאורייתא אפילו הכי (כ:) לא נתנין מהן מדרבנן: ל"א איתקש תמורת בהמה למעשר בהמה. דכתיב גבי מעשר בהמה לא יבקר בין טוב לרע ולא יחליפנו וכתיב בתמורת בהמה לא יחליפנו ולא ימיר אותו ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן דאמר בהמה עשר חגשר בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחר מעשר דגן ואחד מעשר בהמה: מ"ט ל': כתיב ביה. דכתיב לכל נדריהם אשר יקריבו לה' הלכך מרעלין: ומקלל את חבירו בשם. הקדש. וכן המקדים תרומה לבכורים לא בספריש קא מירי דהיינו מעשה שהקדיש תרומה אלא כגון שנתן עיניו בצד זה לשם תרומה.

עין משפט נר מצוה

ים א מיי' פ"ב מהלכות תרומות הלכה כ:
ב ב מיי' פ"ים מהלכות מעילה הלכה טו:
כא ג מיי' פ"ם מהלכות תמורה הלכה ם ופ"יח מהלכות סנהדרין הלכה כ:

תורה אור השלם

1. נָפֶשׁ כִּי תַמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגֻגָה מִקָּדְשֵׁי יְיָ וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם: ויקרא ה טו
2. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו דֹּבֵר אֲלֵהֶם לְמִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכֹל קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחֹק עוֹלָם: במדבר יח ח
3. דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְנָזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּישִׁים לִי אֲנִי יְיָ: ויקרא כב ב
4. וְאִבְלוּ עָנוּ יָשָׁא כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְיָ חִלֵּל וּנְבֵרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: ויקרא יט ח
5. וּבַיּוֹם הָאֲכֹלְךָ אֲכֹל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמֶיךָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֶחְשֶׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא: ויקרא ז יח
6. לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ וְלֹא יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוּב וְאִם הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בְּבְהֵמָה וְהָיָה הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ: ויקרא כז י
7. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשׁוֹת לַיְיָ: ויקרא כז ב
8. כִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיְיָ תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: במדבר יח כד
9. כָּל הָאֲזָרָח יַעֲשֶׂה כֵּבָּה אֶת אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: במדבר טו יג
10. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וְגֵר הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיְיָ לְעֹלָה: ויקרא כב יח
11. לֹא תְשָׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: שמות כ ו

שיטה מקובצת

א) שלו ורמי בר חמא התם תיבות א"ל ובמתק: **ב)** תמורה או לא תיקו: **ג)** לא נתנין מדרבנן מי' כיון דאין בהן מעילה ע"כ לא נתנין אלא מדרבנן והקשה הר"ר יעקב בר שמואל מגלן והלא שלמים שאין מועלין בהם ואפ"ה נתנה מן התורה ר"ל דמשמע ליה דכיון שיש בהן כל הקולין הללו שאין בהן פיגול ונותר וטמא דלא הוי מדאורייתא. הגהי: **ד)** עי' בהשמטות בסוף הספר: **ה)** דבתורמה כתיב בני ישראל בפרק האיש מקדש אפרינן תרומת עובד כוכבים מדסמא ר"ש פוטר. ופ"ה משו' דסבר ר"ש דנגר ולא דינגן עובד כוכבי: ור"י פי' משום דסבר בני ישראל ולא עובדי כוכבים: **ו)** ואין ס"א ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא מ"ש פיגול ליקי עון עון מנותר כתיב גבי פיגול והנפש האוכלת ממנה עונה תשא וכתיב גבי נותר ואוכליו עונו ישא כי את קדש ה' חילל ליקי נותר חילול חילול מטומאה כתיב גבי נותר חילול כתיב גבי טומאה חילול וגומר מקדשי בני ישראל ולא יחללו בני ישראל ולא עובדי כוכבי כך מי' גמ' של קלף הישנות רש"י ותוס' ד"ל: **ז)** ענין דתמורה דבר: **ח)** לאמר עי' תוס' ערכין דף ה: ע"ב: **ט)** בעכו"ם בני ישראל ולא עובדי כוכבים ל"א: **י)** ומעשר בהמה למעשר דגן. בפ' ביש ים מי' פ"ל מהלכות תרומות הלכה כ:
יא) מי' פ"ים מהלכות מעילה הלכה טו:
יב) מי' פ"ם מהלכות תמורה הלכה ם ופ"יח מהלכות סנהדרין הלכה כ:

נר מצוה

יג) ד מי' פ"ב מהלכות תרומות הלכה ם: **יד)** ה מי' פ"ים מהלכות מעילה הלכה ם: **טו)** ו מי' פ"ים מהלכות תמורה הלכה ם: **יז)** ז מי' פ"ים מהלכות סנהדרין הלכה כ:

וילף נותר מיטוי מיטוי מעומאה. דנקדשי עובדי כוכבים אין בהן משום נותר[ד]: **כג) וכתיב גבי נותר** (ויקרא יט) **ואוכליו עונו ישא כי אם קדש ה' חלל.** מה מיטוי דלמטוי גבי טומאה שיראל ולא עובדי כוכבים אף מיטוי דלמטוי כאן ישראל ולא עובדי כוכבים **(ה) דכתיב** [ד] דבר אל אהרן ואל בניו לאמר דבר אל בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני ה' [ו] ויליף נותר חילול חילול ממומאה דכתיב גבי טומאה בני ישראל ולא יחללו וגו' וכתיב גבי נותר [ז] ואוכליו עונו ישא כי את קדש ה' חלל ויליף פיגול עון עון מנותר דכתיב גבי פיגול [ח] והנפש האוכלת ממנו עונה תשא וכתיב גבי נותר ואוכליו עונו ישא כי את קדש ה' חלל וכולהו בני ישראל ולא עובדי כוכבים ואין עושין תמורה דכתיב [ט] לא יחליפנו ולא ימיר וכתיב בריש ענין [י] דבר אל בני ישראל (יא לאמר) [יב] איש כי יפליא נדר בערכך [יג] ל"א ואין עושין תמורה מ"ט דאיתקשא תמורת בהמה למעשר בהמה ומעשר בהמה למעשר דגן [יד] וגבי מעשר דגן כתיב [טו] (כל) [יז] [כי את] מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' בני ישראל ולא עובדי כוכבי' [יח]: ואין מביא (עליהן) נסכים אבל קרבנו טעון נסכים דברי רבי שמעון: מנה"מ דתנו[יט] רבנן [יא] אזרח מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל [יב] ככה אמר ר' יוסי רואה אני בכולן להחמיר מאי טעמא [יג] לה' כתיב [יד] ביה בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית [טו] מועלין בהן מ"ט דכי גמרינן מעילה חטא חטא מתרומה דומיא דתרומה דקדוש קדושת הגוף אבל בקדושת בדק הבית דקדושת דמים לא אמר רב יהודה [טו] אמר רב כל לא תעשה [יז] בתורה עשה בה מעשה חייב לא עשה בה מעשה פטור וכללא הוא דלאו שאין בו מעשה פטור והרי מימר דלאו שאין בו מעשה הוא ולקי דתנן לא [יח] שהוא רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים אמר לך רב הא מני רבי יהודה היא דאמר [יט] לאו שאין בו מעשה לוקין עליו ומי מצית מוקמת למתניתין כר' יהודה והא אוקימתא לרישא דלא כרבי יהודה דקתני הכל ממירין [יא] הכל לאיתויי מאי לאיתויי יורש ודלא כרבי יהודה האי תנא סבר לה בוותיה בחדא דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו ופליג עליה בחדא דאילו רבי יהודה סבר יורש אינו סומך יורש אינו ממיר ותנא דידן סבר יורש סומך יורש ממיר [יב] אמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר צחק א"ר יוחנן [יג] משום ר' יוסי הגלילי כל לא תעשה שבתורה עשה [יד] בו מעשה לוקה לא עשה בו מעשה פטור [טו] חוץ מנשבע ומימר ומקלל חבירו בשם אף על פי שלא עשה מעשה חייב משום רבי יוסי ברבי חנינא אמרו אף המקדים תרומה לבכורים נשבע מגלן א"ר יוחנן משום [טו] ר"מ אמר קרא [יז] כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא בית דין של מעלה אין

לא נתנין מדרבנן. והקשה הר"ל יעקב למה לנו לומר דרבנן היא דלמא מדאורייתא היא כיון דמרבינן מאים אים שעודרין העובדי כוכבים כיראל [מ] דכה"ג אמר [מעילה דף ז:] בגלמי ישראל דלא נהנין דאוריתא דאע"ג דאין בהן מעילה אל"ל כיון דאין בהן קדושה לענין פיגול נותר וטמא אין כו קדושה נמי לענין הנאה דאוריתא: **ויליף נותר חילול חילול מטומאה.** וכתב ביה בטומאה [מא] בני ישראל ולא עובדי כוכבים [מ] והקשה הר"ם וילף נותר מיטוי מיטוי מעומא שאימים בטומאה דאמר בפרק ב' דזבחים (דף טו:) דקדשי עובדי כוכבים לא קרבי בטומאה דאמר התם אלא למעוטי עובדי כוכבים דאמת אין לא מרגא דאמר מר בעובדי כוכבים כין בטוגג כין במזיד לא הוכלה בטומאה קרב וי"ל דים לנו לגלוף טפי מטומאה [מב] [דכתיב] בחד קרא כדאיתא בזבחים פ' ב"ש (דף מה:) דתני לו מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר ת"ל ולא יחללו את קדשי בני ישראל בשני מיטוין הכתוב מדבר אחד ואחד פסול נותר ואחד פסול טומאה [מג]: **ומעשר דגן.** כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים והייגו דכי שמעון [מד] דאמרי ליה הך דרשה אכל דגנן פליגי עליה ולשנא קמא שייך לדגנן: [מג] **מאי** תרומה קדושת הגוף. ואם תאמר והא אמר [מה] הזיד במעילה בחזרה דילפינן מעה מעה מתרומה הוה לן למימר כי הכא מה תרומה קדושת הגוף ולא יהא חזרה דמעילה אלא בקדשי מזבח וקיימא לן דאפילו בקדשי בדק הבית שייך בהן חזרה במעילה כדתנן [מו] (בכריתות (דף יג:)) יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה אדבע חטאות ואשם אחד וקתניא מוקדשים דשור וחמור וכן כמה דרשות דדגנין בפ' בתרא דמעילה (דף יח:) פגם ונהנה ושלים שעשה שליחותו דגמרינן מתרומה היה לנו לומר דלא נהני בקדשי בדק הבית וי"ל הא דמעטינן הכא קדשי בדק הבית היינו משום דכתיב הכא לה' (ג): **והרי מיטר לאו שאין בו** מעשה ולקי. ואם תאמר אמאי לא פריך הכי נמי ממוליא שם רע ועדים זוממין דלאו שאין בו מעשה ולקי וי"ל דלא נעי למיפרך מהני דכתיב בהו מלקות בתורה ות"ת בתמקת מכות (דף ד:) דאמר [מז] שולא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו דליף ממוליא שם רע ופריך מה למוליא שם רע שכן קנס ולימא דלא נסבא אי מיטר אי מד מהכן דמעמעין [מח] [ר"ן] (ויכוחים) וי"ל דאין ה"נ אלא מיכן שפיר אי אמת לא דמי הני דהכא דהני דהתם ואם תאמר כי פריך הכא והני מיטר דלאו שאין בו מעשה לימא בדיבוריה מיתעביד מעשה כדאמר לקמן וי"ל דלה"ל הוי מגי לתרוצי [מט] אלא דאם תשפיר אני: **אף** המקדים תרומה לבכורים. לקמן מפרש טעמא דאמר קרא מלאתך ודמעך לא תאחר מלאתך זו בכורים ודמעך זו תרומה ואמר רחמנא לא תאחר ובספרי מפרש טעמא אחרינא יקדמו בכוריים שים להן ד' שמות ורש"י מייתי ליה לקמן (ד' ד. ד"ה מפני):

(ה) [זבחים מה.], **(ו)** [זבחים שם ליתא], **(ז)** [פסחים לב. קידושין מב: סנהדרין סד. זבחים מה. מעילה יח:], **(ח)** [ל"ל ותמרת אלישפן], **(ט)** [זבחים מה. מנחות עג:], **(י)** [כ"מ לא. מכות ד: עז. כ: ובפסח כט: סנהדרין כב:], **(יא)** מכות כז. שבועות כח., **(יב)** [ל"ל רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי כר' וכן ליתא במכות ושבועות ומה תנן מ"מ רש"י הכא כד"ה רבי יהודה היא דקא מסתפי לקחן בהא מילתא], **(יג)** [שבועות כל. מיתא ר"ש בן יוחאי], **(יד)** עומתה ל"ק. **(טו)** [ל"ל תניין], **(טז)** [מנחות עג:], **(יז)** ועי' ל"ק. **(יח)** [עיין תוספות קידושין מח: ד"ה הנהו דאמרי דאמרי כר' יהודה היא דקא מסתפי לקחן בהא מילתא], **(יט)** [ל"ל מה. **(כ)** [סנהדרין סד.], **(כא)** מכות כח: יש מורים מלא אחד ומייב עליו פטורה לאין דקאסיב דאור ואמור מתוקדשין כן בני רש"ק. וגי' ר"ח דחמיר' ושוב קסה דתנן בתמ' כריתות יש מאכל אכילה אחת וחייב עליה ד' חטאות ותשם אחד וקאסיב פטורי מתוקדשין וכן כתב דרשו וכו'. **(כב)** [ופ"ש פוס' סנהדרין סד. ד"ה נמרא], **(כג)** [ל"ל רבי יהודה], **(כד)** ר"ק.

(א) גב' אמר מר קדושי כל"ל ולות מ"ו נמתק: **(ב)** רש"י ד"ה וכתיב גבי וכו' ולא עובדי כוכבים הכ"ד אלא מ"ם ואין עושין תמורה כו' הגמ': **(ג)** ד"ה ת"ל כמה וכו' ומכל לימוד ג"כ עליהן ומשמע כל"ל ותיבות וגל"מ כתביב בספרים נמתק: **(ד)** ד"ה רבי יהודה אומר הל' מי' דקא (מיסתפי) (מסתפין) לקחן בהא מילתא הלכך הוה כעשה מעשה הכ"ד ואמ"ל מ"ה מן מנמנס:

(מ) נתנה ל"ל לגמרי כמתנה בספרים ואין מגיה עליהן אבל בספרים ליתא נרסי עליהן משמע. **(נ)** נתנה ל"ל נלין ושוב י"ל דגילה לאדון לתכרי סי.

(מא) דשמעתין גלוין ר"ל דסבר דהוו שלשה כתובים מיהו קשה לר"י למה לי קרא גבי נשבע ומימר ר"ל דפוקמינן לדרשה אחרינא ר"ל. **(מב)** [ל"ל נלין ושוב ר"ל דגילה לאדון לתכרי סי.

(מג) [דשמעתין גלוין ר"ל דסבר דהוו שלשה כתובים מיהו קשה לר"י למה לי קרא גבי נשבע ומימר ר"ל דפוקמינן לדרשה אחרינא ר"ל. **(מד)** לתרוצי גלוין ב)לדברי דלא חשיב למפשה (קאמר):

(מה) [ל"ל דאמר קדושא ברוך הוא ווהרן הוא כו' אלא בא לעורר ב"ד של משה שישתדלו לנקותו ע"י מלקות. הרב המעילי ז"ל. (מעלה) גלוין מ"ו: בחשובה רק ביסודין בלא קצב: **(מו)** מה"ד ואין עושין תמורה השתא קא מפרשינן בבריתא דקתני ואין: **(מז)** יחיד עושה תמורה אלא ר' נמתק: **(מח)** תמורה. ומקשינן בזבחים וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש בקדשים ומהרן מעשר דגן חולין הוא: **(מט)** צ"בור אלענין דכתיב בספרים ולספרים דגרסי עליהן משמע: **(נ)** כדמפרש לכולהו לקמן: **(נא)** בטומאה דיגנרו בני ישראל מקרשי: **(נב)** ובפשוטא דקרא מיירי באוכל קדשים בטומאה כדאיתא בפרק הפרשה אשר יאכל מן הקדשים כו' והקשה: **(נג)** דהא כתיבי נותר וטומאה ביחד: **(נד)** טומאה ומיהו כתוס' הקשה ר"ב למה לי למיגמר חילול חילול בטומאה דיעוק ליה דלא יחללו נופיה מיירי גם בנותר ומורי אסר האי דתני לוי אינה דרשה גמורה דלא נצטרך עוד לדרשה דחילול חילול בטומאה שהרי בכל הלמד היא מרכות האינה אלא דרשה לגלוי לן דיש לנו לדרוש חילול בטומאה יותר משאר דברים: **(נה)** מה"ד דומיא דתרומה דקדושה: **(נו)** דשמעתין גלוין ר"ל דסבר דהוו שלשה כתובים מיהו קשה לר"י למה לי קרא גבי נשבע ומימר ר"ל דפוקמינן לדרשה אחרינא ר"ל. **(נז)** לתרוצי גלוין ב)לדברי דלא חשיב למפשה (קאמר):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com